

Det andet er, at vi har sagt: Der burde – og den overvejelse skulle vi gå ind i – være mulighed for en virksomhed for at anke én gang. Det er jo ikke en samstilling med det, der kører i dag, men vi afventer den debat og det udvalgsarbejde, der kommer.

Eva Møller (KF):

Målet, der skal nås med det her lovforslag, nemlig et mål om, at vi vil have rent drikkevand både nu og i fremtiden, et mål om, at vi vil sikre et godt miljø, som tager hensyn til jord, luft, vand, dyr, planter og mennesker, er der formentlig bred enighed om i hele Folketings-salen og i hele befolkningen for den sags skyld.

Men når det kommer til de midler og de metoder, som vi vil anvende for at opnå disse mål, har vi jo allerede nu set, at så er enigheden ophørt. Jeg vil også gerne sige, at Det Konservative Folkeparti i hvert fald ikke umiddelbart er positivt over for alle de midler og metoder, som regeringen med miljøministeren og den socialdemokratiske ordfører i spidsen gerne vil benytte sig af.

Jeg vil indledningsvis også sige, at holdningen om, at vi skal tage vare på miljøet og tage hensyn til det, har været en bærende politik i Det Konservative Folkeparti, lige siden vi var med til at vedtage de første miljølove i 1973.

Hvis vi ser på området her, vil jeg godt understrege – for jeg har jo sådan en fornemmelse af, hvad jeg kan forvente, at ministeren på et senere tidspunkt vil sige til mig – at da den borgerlige regering trådte tilbage i 1993, lå der rent faktisk en plan for en bedre grundvandsstrategi. Der var vedtaget en pesticidhandlingsplan i 1986. Det var ved lov i 1987 besluttet, at plantebekæmpelsesmidlerne skulle igennem en ny og skærpet vurdering, og endelig fremsatte Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre i sidste samling forslag om, at sagsbehandlingstiden skulle ned på 3 måneder.

Så jeg mener rent faktisk, at Det Konservative Folkeparti har sit alibi i orden. Vi har konkret stillet forslag om, hvordan vi vil sikre miljøet også på dette område. Vi har heller ikke spor imod forbud mod kemikalier, som er ødelæggende for miljøet. Vi har den holdning, at man ikke skal kunne betale sig fra at anvende de farligste stoffer. De skal simpelt hen bare forbydes. Det er der ikke nogen som helst tvivl i vores sind om.

Det er naturligvis tilsvarende klart, at et forbud må basere sig på viden og facts om skader

på planter, dyr, mennesker og miljø. Det vil vi gerne understrege.

Jeg vil også meget gerne sige, at hvis det var muligt at finde frem til nogle fælles anerkendte vurderinger inden for EU eller internationalt, så vi det gerne. Vi tror, at det ville have større styrke og være til større gavn for miljøet både nationalt og internationalt, og det ville i hvert fald – hvilket heller ikke er uden interesse for Det Konservative Folkeparti – have en mindre konkurrenceforvridende virkning.

Vi kan i Det Konservative Folkeparti frygte, at vi med den procedure, der lægges op til her, måske går glip af nogle nye og nogle miljøvenlige midler, som kommer til at gå uden om Danmark. Vi håber ikke, at det går sådan, for vi har bemærket, at ministeren heldigvis har ændret en lang række ting i forhold til det lovudkast, der var sendt ud til høring, og derfor tror vi også, at vi får de nye og de miljøvenlige midler med ind.

Forslaget her lægger op til – sådan læser jeg det stadig væk efter de ændringer, der er – at der ikke er mange muligheder for virksomhederne for at anke, og der er ikke mange muligheder for at stille spørgsmål eller for at komme videre, når processen først er gået i gang.

Vi synes stadig væk i Det Konservative Folkeparti, at der af hensyn til retssikkerheden bør være mulighed for anke. Jeg ved, at ministeren vil sige, at så kommer vi aldrig længere, men jeg vil gerne sige, at for os er det således, at man kunne lægge et højt eller også gerne, hvis det kan hjælpe ministeren, et tårnhøjt gebyr på at anke, et gebyr, som man altså naturligvis fik tilbage, hvis man vandt sagen, men havde tabt, hvis man ikke fik sin anke igennem. For vi mener ikke, at det på noget tidspunkt skal kunne betale sig at anke, men vi vil altså også gerne sikre retssikkerheden.

Jeg har nogle enkelte spørgsmål til paragrafferne. Hvis jeg ser på § 35 e, stk. 3, så står der her, at eksperterne kun skal have mulighed for at vurdere; de må »alene udtale sig om de af midlets egenskaber, der fører til, at Miljøstyrelsen anser midlet for« osv., og eksperterne »skal ikke udtale sig om andre forhold«. Jeg kan naturligvis godt tænke mig til, at en del af begrundelsen er, at man vil have tingene til at gå hurtigt. På den anden side finder jeg det skadeligt for retssikkerheden og et udtryk for manglende tiltro til eksperterne, at man ikke vil give dem lov til selv at udtale sig om de forhold, de mener er væsentlige i behandlingen af den foreliggende sag.